

Edebiyat Defteri

Fezai -Yazıları-

Oluřturulma Tarihi:
28 Nisan 2026 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Kıssalardan hisseler 1

Rahmetli dedemden bir alıntı paylaşmak istiyorum.

Dedem okuma yazma bilmeyen biriydi. Fakat çok bilgili, donanımlı, adeta ayaklı kültür hazinesi idi. Eskiden köylerde baytar, veteriner bulunmadığından, şap, kurbağacık, çeşitli tırnak hastalıklarında dedemden yardım isterlerdi. Tahtadan yaba, digren, sırgı, sürgü, söğüt dallarından sepet, keleter gibi tarım işlerinde kullanılan araçları yapar, konu komşuya parasız verirdi.

Uzun kış gecelerinde ocağın başına oturulur, çeşitli hikayeler, masallar, destanlar başlarından geçen ilginç anılar anlatılır, sesi güzel olanlar şarkılar, türküler, ilahiler söyler, hoşca vakit geçirilirmiş. Orta Asya'dan getirilen bu güzel gelenek sayesinde kadim Türk kültürü yeni nesillere aktarılmış. İşte dedem de bu birikimini bize ata erkil aile yapısı içerisinde, hoş bu gün kalmadı, bizlere torunlarına aktardı. Anlattıklarının bazılarının da Dede Korkut destanlarından alıntılar olduğunu liseye gittiğimde fark ettim.

Bu gün bir kıssadan hisse ile dedemi, rahmetle yadetekmek istiyorum.

...ALIN TERİ...

Olay varlıklı bir ailede geçiyor. Baba evin tek oğluna bonkör davranıp, her gün hatırı sayılır bir miktarda harçlık verirmiş. Ancak oğlan çok şımartıldığı için hiç bir zaman verilen miktarı beğenmeyip mırın kırın söylüyor.

Baba bu durumdan rahatsızlık duyuyor, nasıl bir çözüm bulabilirim diye kafa yoruyormuş. Bir gün oğlunu çağırıp "oğlum sana bir günlüğüne bir iş buldum, kazandığın yevmiye de senin olacak" demiş. Oğlanın pek hoşuna gitmese de çaresiz işe gitmiş, akşama kadar oflaya puflaya çalışmış.

Akşam olunca parasını alıp, yorgun argın eve dönmüş.

Baba oğlunu kapıda karşılamış, " oğlum hani bakayım, bu gün ne kadar para kazandın" elinden parayı almış, " koca gün bu para için mi çalıştın" deyip, parayı atar gibi yapmış. Oğlu ani bir refleksle babasının ellerine sarılarak " baba ne yapıyorsun, ben bu para için koca gün çalıştım, alın teri döktüm, akşama kadar canım çıktı" demiş

Sonuç olarak hazır bulunan, emek vermeden elde edinilen hiç birşeyin kıymeti bilinmiyor. Evet çocuklarımızı çok seviyoruz, bizde olmayanların çoğu onlarda olsun istiyoruz, biz görmedik, onlar görsün istiyoruz. Hepsi tamam, ama çok abartmayalım, iyilik yapalım derken onları hazıra alıştırmayalım. Kahvaltısını annesi yediren, meyvesini kendisi soyamayan çocuklar yetiştirip, ülkemizin geleceğini nasıl olup da yeni nesillere teslim edeceğiz. Sağlıcakla kalın...

Kıssalardan hisseler 2

... Oğul kapısı...

Bir gün yaşı bir kadın, elinde bastonu ile söylene söylene yolda yürürken, karşılaştığı birisi "ne oldu nene bir derdin mi var, sana nasıl yardımcı olabilirim" diye sorar. "Sorma yavrum, kendime kızdım öyle soyleneyorum" demiş "Ne oldu ki" demiş adam. Kadıncağız derin bir iç çekerek anlatmaya başlamış.

"Ođlumun evinde kalırken, herşeyden şikayet ediyordum, yok yemek tuzlu, yok ev pis, yok gelin şöyle dedi, torunlar böyle yaptı diye hiç bir şeyi beyenmiyordum.Bu durumu bilen kızım beni evine götürdü. Daha üç gün geçmeden, benden rahatsızlık duyduklarını hissettim. Kimseye bir şey söylemeden yola düştüm, tuzlu tussuz oğul kapısı diyerek oğlumun evine dönüyorum" demiş.

...Hissemize düşen; öncelikle taş yerinde ağırdır. Ayrıca "insan eti ağırdır" demiş atalarımız.

... Yaşlılar evimizin bereketidir, toplumların hafızalarıdır, kökleri binlerce yıl öncesine dayanan kültürümüzü yeni nesile aktaran eşsiz hazinelerimizdir, kıymetlerini bilelim.

... Sağlıcakla kalın.

Kıssalardan hisseler 3

... Başında sinisi var...

Eskiden apartman kültürü henüz ortaya çıkmadan, komşuluk ilişkileri daha sıkı, gidip gelmeler daha fazla ve tatbiki samimiyet daha ileri düzeyde idi. Öyle rendeulaşmaya da pek önem verilmezmiş. Komşulara genellikle boş elle gidilmez, kaplar da boş olarak geri verilmezmiş. Evler müstakil ve bahçeli genellikle de tek katlı yer evi şeklindeydi. Anne, mutat olarak avluyu süpürürken, kızı "anne galiba teyzem bize geliyor" demiş. Anne de kafasını kaldırıp bakmadan gayri ihtiyari olarak "yine mi teyzen geliyor" diye cevap vermiş. Teyze de bir sini börek yapmış, başının üstünde kız kardeşine getiriyormuş. Kız bunu görmüş "anne anne teyzemin başında sinisi var" deyince, anne de "ee kızım, teyzenin de bizden başka kimisi var" demiş.

... Hissemize düşen; atalarımızın dediği gibi " seyrek git dostuna kalksın ayak üstüne, sık gitme dostuna yatar sırt üstüne "

Kıssalardan hisseler 4

...Soya Çekim...

Vakti zamanında çok despot bir Derebeyinin çok sayıda kız evladı olmuş, fakat bir türlü yerine geçecek bir erkek çocuğa sahip olamamış. Artık canına tak etmiş. Hanımına bu defa da erkek doğuramazsan seni boşayıp, başka bir hanım alacam demiş. Gün gelmiş eşi doğum yapmış, bir oğlan doğurmuş fakat babasına benzemeyen çok çirkin bir çocuk doğmuş. Kadın korkusundan aynı gün doğum yapan fakir bir aileye reddetmeyeceği bir miktarda para vererek çocukları değiştirmiş. Fakir kadın da, oğlunun varlıklı bir ailenin çocuğu olacağı, kendileri gibi sıkıntılı bir hayatı yaşamayacağını düşünerek çaresiz razı olmuş. Gel zaman git zaman Derebeyinin oğlu büyümüş, babasıyla ülkenin sınırlarını gezmeye başlamışlar. Babası şu derebey şöyle, bu derebey böyle diye oğluna nasihatlar verirken oğlanın pek ilgisini çekmiyormuş. Ordusunun savaş talimi yaptığı alana gelmişler, baba "oğlum okçuları şu tarafa, atlıları bu tarafa yerleştiresin, sen ve komutanların şu tepeye kargâhını kurarsın" diye savaş taktikleri verirken, oğlan da "baba şu kamışlardan çok güzel hasır olur, şu hayıt dallarından güzel sepet olur" diye başka şeylerden bahsediyormuş. Baba bir şeylerin ters gittigini fark etmiş. Bir hışımla eve gelip hanımını sıkıştırca gerçeği öğrenmiş. Adamlarıyla gerçek oğlunun yaşadığı obaya vardıklarında, oğlunun tahtadan kılıçla savaş taktikleri çalıştığını görmüş, gerçek oğlunun bu olacağına kanaat getirmiş. Oğlunu alıp sarayına dönmüşler. ... Hissemize düşen, çocukların kişilikleri oluşurken elbette çevresel faktörler ve yetiştirme tarzı etkilidir. Fakat "Asalet soydan gelir" diye çok güzel bir ata sözümüz vardır. Ayrıca "zıkkım kaynatmakla olmaz şeker, soyuna yandıgım soyuna çeker"

... Sağlıcakla kalın

Kıssalardan hisseler 5

...Sen hocadan iyi mi bilecen...

Yaşlılar evimizin, bereketi, başımızın tacıdır. Son günlerinde gönüllerini hoş tutmak gerekir. Adamın biri yaşlı annesinin bir dediğini iki etmiyormuş. Canı sıkılmasın diye dışarı çıkarıyor, eskiden otomobil gibi ulaşım araçları da olmadığı için her yere sırtında götürüyormuş. Buna rağmen yaşlı kadın yine memnun olmuyormuş. Bir gün doktordan eve dönüyorken, cami hocasıyla karşılaşmışlar.

Hoca, "teyze nasılsın, halin keyfin yerinde mi" diye sormuş. Kadın yine herşeyden şikayet edince, oğlu da, "sorma hocam doktordan geliyoruz, bir sürü ilaç verdi, annem yine iyileşmedi, şikayetleri bitmedi" demiş. Hoca da "teyzeye koca lazım deyip " latife yapmış. Oğlu da "aman hocam ne diyorsunuz, bu yaşta öyle şey olur mu" deyince, yaşlı kadın "gavurun oğlu, sen hocadan iyi mi bilecen" demiş

Payımıza düşen hisse, yaş kocasa da gönül kocamıyor 😂😂😂

Kıssalardan hisseler 6

🐦 Turlink kuşu 🐦

Anonim edebiyatımızdan güzel bir fabl örneği paylaşmak istiyorum. Rahmetli babaannem herşeyden şikayet, kimseyi beyenmeyen kişiler için bu kıssadan hisseyi anlatırdı.

Anne kuş, uzun süren kuluçka döneminde ve sonrasında cücüklerin büyüüp yuvadan uçacak duruma gelene kadar geçen zamanda yuvayı temizleyemez, dolayısıyla yuva çok kirlenir. Yavrular büyüdükçe kirlilik daha da artar. Bu durumdan şikayet eden yavruları "anne bu yuvayı terkedelim, daha temiz bir yuvaya gidelim" demeye başlarlar. Baba kuş yeni bir yuva yapar ve hep beraber yeni bir yuvaya taşınırlar. Belli bir süre sonra yeni yuva da kirlenir. Yavrular tekrar bu yuvayı da değiştirelim değince, anne kuş "yavrularım biz kuşuz, nereye gitsek yuvayı kirletiriz. Bundan şikayet edip, sürekli yer değiştirmenin bir manası yok" demiş.

Hissemize düşen; insanlar kendileriyle barışık olmalı, sürekli durumundan şikayet etmek yerine, sahip olduklarının kıymetini bilmeli.

Sağlıcakla kalın...

Kıssalardan hisseler 7

... Emanet elbise...

Eskiden düğünler cumadan başlar, en az üç gün sürermiş. Kazanlar dolusu yemekler yapılır, misafirler doyurulmadan gönderilmezmiş. Davullar zurnalar çalar, oynayanlar, eğlenenler düğünün tadını çıkarırmış. Yine böyle bir düğünde yol kenarında, düğününü uzaktan seyreden gariban birini varlıklı biri fark etmiş. Yanına gidip " sen niye düğüne katılmıyorsun" diye sorunca, adam derin bir iç çekip "üstüm başım malum, bu şekilde düğüne nasıl gidebilirim" demiş. Zengin adam da " dert ettiğin şeye bak, gel benim elbiselerimden sana uyan birini bulalım sen de düğüne katıl, karnını doyur, keyfine bak" demiş. Nitekim uygun bir elbise bulmuşlar, giyinmiş süslenmiş, düğüne gelmiş. Güzelce karnını doymuş, neşesi yerine gelmiş, bir taraftan da davullar çalıyor, oynamaya başlamış. Bir süre sonra elbisenin sahibi kenarından uyardırmaya başlamış. "Aman dikkatli oyna, pantolonun paçası sökülmesin, ceketin ütüsü bozulmasın " gibi uyarılarda bulununca garibanın neşesi kursağında kalmış, düğünü terkedip, elbiseyi sahibine teslim etmiş. Düğünün ikinci günü yine sefil haliyle düğünü uzaktan izlerken bu defa başka biri aynı şekilde elbiselerinden birini vermek isteyince, adam "dün böyle bir olay oldu, istemem" demiş. Adam kasılarak "öyle şey olur mu, gel benim en güzel takım elbisemi vereyim" diyip inka etmiş. Gariban bu defa daha iştahlı, daha neşe ile oynamaya başlayınca, elbisenin sahibi "istediğin gibi oyna, zıpla ben başkası gibi elbisem yırtılacak diye karışmam, nasılsa bende çok" diye naralar atınca gariban yine mahcup şekilde düğünü terkedip, emanet elbiseyi sahibine teslim etmiş. Hissemize düşen, evet veren el ,alan elden üstündür, fakat sağ elin verdiğini sol el bilmemeli. Bir ata sözümüz de, "elden gelen öğün olmaz, olsa da gününde olmaz" der. Sağlıcakla kalın...

Kıssalardan hisseler 8

...Ben ne yaptığımı biliyorum muyum...

... Her canlının elbette bir gün vadesi dolacak, hak vaki olacaktır. Eşlerden önce erkek vefat ederse kadın iyi kötü hayatını idame eder, kendi bakımını yapabilir. Ancak erkek için bu daha zordur. Zaten yaşlı nüfus içinde Dünya genelinde de, herhangi bir ülkede de kadın nüfus oranı daha fazladır.

... Adamın karısı vefat etmiş, O da

eşi için yemekli mevlid okutuyormuş

eskiden ölünün arkasından üçüncü, kırk ikinci ve son olarak da elli ikinci gününde büyük mevlid yapılmış.

Adamcagız da üçüncü günü okutulan mevlidde bir taraftan da göz ucuyla kadınları sürüyormuş. Biri bunu farketmiş, yanına yaklaşp "sen ne yapıyorsun, daha eşin öleli üç gün oldu, ayıp oluyor" deyince, adam da "üzüntüden ben ne yaptığımı biliyor muyum" demiş.🤣

... Rivayet odur ki, "Makber" şiirinin şairi, eşinin ölümü üzerine bu şaheseri yazmış, eşi öldükten bir hafta sonra tekrar evlenmiş. Ee ölenle ölünmüyor, ama biraz daha saygı lütfen

Kıssalardan hisseler 9

...At gitmezse...

... Eskiden düğünler bu günkü gibi düğün salonlarında, bir gecede bir kaç saatte yapılmazdı. Düğün sahibinin avlusunda cumadan başlar, üç gün sürerdi. Varlıklı bir aile ise kazanlar dolusu yemekler yapılır, karakucak güreş yarışmaları, hatta at yarışları bile düzenlenirdi.

...Evin tek erkek çocuğunu evlendirecek, mürüvvetini görecek aile anlı şanlı bir düğün yapar oğlu için. Güreşi kazanana hediyeler verilir, sıra at yarışlarına gelir. Daha önceki yarışlardan iyi binici olarak bilinen Süleyman dayının yine kazanacağından kimsenin şüphesi yoktur. Yarış başlar herkes "hadi Sülü emmi, ha gayret Sülü emmi" diye tezahürat yaparlar ama nafiye. Sülü emmi yarışı kazanamaz. Herkes "ne yaptın Sülü emmi, nasıl kazanamazsın" diye serzenişte bulununca adamcağız da kızgın bir ifadeyle "bre yavrum, At gitmezse Sülü emmin ne yapsın" der.

... Hissemize düşen, evet marifet ilfata tabidir, ama yine de bir Türk ata sözü de "alet çalışır, el övünür" der.
... Sağlıcakla kalın...

Kıssalardan hisseler 10

...Ne senin beyliğin, ne benim hanımlığım tutsun...

... Yeni evli çiftler henüz birbirlerine alışma sürecindeyken, kendileriyle ilgili çekincelerini, önceliklerini birbirlerine anlatıp, ilk günleri kazasız atlarmaya çalışıyorlarmış. Kadın, "şunları iyi yaparım, şunlarda eksiklerim var, şunları sevmem, bunları sevmem" gibi malum kadınların pek çok şeyde var olan beklentilerini inceden inceye anlatır. Adam da ilk günlerin heyecanı ile hepsini makul karşılar, kabul eder. Kadın en son olarak da "benim ayda bir hafta, hanımlığım tutar, hiçbir iş yapmam, her şeyi sen yaparsın" der. Adamın canı sıkılır, ama ne yapsın, çaresiz kabul eder. Adam da "benim öyle çok fazla isteklerim yok, ayda sadece bir gün beyliğim tutar, artık sen de idare edersin der" kadının hoşuna gider, içinden "bir gün değil mi, nasıl olsa geçer" der.

...Daha birinci ayda kadın "bu hafta benim hanımlığım tuttu, bir hafta boyunca yemek, bulaşık her türlü iş seni bekliyor, benden bir şey bekleme, benim izime hizmet edecen" demiş. Adam bir hafta dışını sıkıp, görevlerini yerine getirir. Sıra adamın beyliğine gelir, kadın da bir gün değil mi, katlanırsın diye düşünür. Adam sabahtan akşama kadar yapmadığı afra tafra, naz niyaz, eziyet bırakmaz. Kadıncağzı canından bezmiştir. Sonunda kadın kocasına "bundan sonra ne senin beyliğin, ne de benim hanımlığım tutsun, ne yapılacaksa el birliği ile halledelim, birbirimize anlayışlı olalım" deyip, konuyu tatlıya bağlamışlar.

... Evlilikler karşılıklı iyi niyet ve anlayışla ayakta kalabilen kurumlardır. Evlenince aile olunmuyor, çiftler ortak gelecek hayalleri kurabiliyorsa, senin paran benim param demiyorsa, karşılıklı empati kurabiliyorsa en önemlisi de bir birbirlerinin hakkına hukukuna saygı duyuyorlarsa o zaman gerçek bir aile, çocuklarını sağlıklı yetiştirdikleri sıcak ve mutlu bir yuvaya sahip olurlar. Yunan adalarının birinde yılın bir ayında kadınların işini erkekler, erkeklerin işlerini kadınlar yapıyorlmuş. Empati yapmanın bundan daha güzel yöntemi olamaz herhalde...

... Sağlıcakla kalın...

Kıssalardan hisseler 11

... Nüfusun çoğunluğu kırsalında yaşar ve tarım ağırlıklı bir hayat hüküm sürerken aileler için erkek çocuk çok kıymetli idi. Rahmetli babaannem "oğlun olsun, isterse kapıyı sırtınla açsın" derdi. Elbette evlat ayrımı doğru değil ama ocağı tüttürecek işleri çekip çevirecek erkek çocuk, hatta birden fazla olursa çok daha iyi olur diye yaygın bir anlayış vardı, toplumda.

... Eski Türklerde çadırı bekleyecek, sahip çıkacak en küçük erkek çocuğun yeri başka imiş. Büyükler evlenir, en sonunda küçük çocuk anne babasının yanında kalır, onlara bakarmış. Bu yüzden bir nebze, kayırlı, hatta şımartılmış. Baba sabah erkenden çocuklarını toplamış, tarlaya gidecekler, fakat küçük oğlu ortada yok. Gidip bakmış, ne görsün, oğlanın ayağı sarılı yatakta yatıyor. Endişeli bir ifade ile "Oğlum ayağına ne oldu" diye sorar. Çocuk da nazlanarak "sorma baba burkuldu, çok ağrıyor, bu gün dinleyim, yarın iyileşirim, işe gelirim" demiş. Yarın, öbür gün derken oğlan işi abartmış. Baba da durumdan şüphelenmiş, oğlu uyurken ayakındaki bezi çözmüş, ne görsün ayağında hiçbir sorun yok. Oğluna bir ders vermek istemiş. Sargı bezini diğer ayağına bağlamış. Oğlan uyanınca kafası karışık bir vaziyette diğer ayağına doğru topallamaya başlayınca babası "oğlum ayağın nasıl, iyileşmedi galiba seni bir doktora gösterelim" deyince, oğlan "gerek yok baba, bir kaç güne kadar iyileşirim" deyip, diğer ayağına doğru aksak bir şekilde yürümeye başlamış. Baba durumu anlamış ve bezi sökmesi gerektiğini, herşeyin farkında olduğunu kibarca anlatmış.

... Evet çocuklarımızı çok seviyoruz, onların en iyi şekilde yetişmesini istiyoruz. Ancak zamanında atılmayan bir tokat (mecazi anlamda, yoksa şiddete karşıyız) belki de onların hırsız, katil gibi çok kötü yollara girmesine yol açabilir. ... Sağlıcakla kalın.

Kıssalardan hisseler 12

"Bir bakmayla görülmez"

..Akıl hastanesinde haftanın bir günü hastalar bahçeye açık alana bırakılır, uzman doktorlar davranışlarını takip eder, notlar alırlar, farklı tedavi yöntemleri geliştirirlermiş. Yine böyle bir günde hastaların sıraya geçip duvardaki delikten baktıklarını görevli doktor fark etmiş. Dayanamamış kendi de bakmak istemiş , hastanın biri "kaynak yapmak yok, kuyruğa geç, sıra sana gelince bakarsın" demiş. Doktor da çaresiz sıraya girmiş, biraz sonra sıra kendisine gelmiş. Delikten bakmış bir şey yok. Bir daha bakmış, yine bir şey görememiş. Ordakilere dönüp "siz delikten bakınca ne görüyorsunuz, ben birşey göremedim" deyince, hastanın biri "biz yıllardır bakıyoruz, hiçbir şey göremiyoruz, sen bir bakmayla mı görecen" diyerek doktora tepki göstermiş

... Bazı şeyleri başarmak için bir defa denedim, olmuyor deyip, vazgeçmemek gerekiyor. Denemeye, mücadeleye devam etmek lazım. İnatla ve sabırla mücadele edilmeli. Unutulmamalı, taşı parçalayan suyun gücü değil, damlaların sürekliliğidir. Sağlıcakla kalın...

Kıssalardan hisseler 13

...Hasta mıyım, hasta mı olucam !

Adam her sabah erkenden kalkıp, işe gidiyor, hanımı da kalkıp doğru dürüst bir kahvaltı hazırlamak şöyle dursun yatağından bile kalkmıyormuş. Adamcağız sorunca da "hastayım, başım ağrıyor" gibi bahaneler ürettiyormuş. Adam gidince de kalkıp mükellef bir sofraya hazırlayıp, bir güzel karnını doyuruyormuş. Gel zaman, git zaman adam şüphelenmiş, saklanmış, kadın tavaya iki yumurta kırmış, adam da usulca sokulup yedi yumurta daha kırmış. Kadın yemeye başlamış, ama dokuz yumurta yemekle biter mi, kendi kendine söylenmeye başlamış, "hastayım hasta mı olucam" diye, kocası da suç üstü yaptığı karısını güzel bir şekilde haşlanmış. Çok güzel bir Türk geleneği var, sofraya tüm aile bireyleri oturur, Allah ne veriyse birlikte yenir. Bir çatı altında ayrı gayrı olmaz.

Kıssalardan hisseler 14

...ROL...!

Şehrin birine sirk gelmiş, hazırlıklar yapılmış tam gösteriye başlayacakken aksilik bu ya, sirkin maymunu ölmüş. Bu arada iş için sirke gelen bu işten de anlamayan birine alel acele bir maymun kostümü giydirmişler, "aslan kafesinin üzerindeki ağaç dallarının üzerinde otur, görüntü ver, başka bir şey yapmana gerek yok" demişler. Bizim sahte maymun rahat durmamış, maymun gibi hareketler yapmaya başlamış, fakat elleri kaymış ve aslan kafesinin içine düşmüş. Tabi aslan da birden kükreyerek maymuna doğru gelince acemi maymun can havliyle kafesin içinde "ben maymun değilim, beni kurtarın" diye bağırmağa başlamış, aslan da sessizce "çaktırma ben de aslan değilim zaten" demiş.

Maalesef son zamanlarda ne maymunlar gerçek maymun, ne de aslanlar gerçek aslan. Yani herkes birbirine rol yapıyor. Maymunların sahte olması dert değil de, asıl sorun aslan diye bildiklerimizin kedi çıkması, bence Sağlıcakla kalın...

Kıssalardan hisseler 15

O keser düşerse...!

Adam eve gelince karısının iki gözü iki çeşme, telaşla "hanım ne oldu, çocukların başına bir iş mi geldi" diye sormuş. Anne ve babalar, bir şey olduğunda ilk önce çocukları aklına gelir doğal olarak. Kadıncağz da biraz mahcup bir edayla "yok bey, kötü bir şey olmadı, bizim kıza dünürcü geldi" demiş. Adam da "bunda ne kötülük var, niye ağlıyorsun" diye sorunca, annelik iç güdüsüyle kadın "biz bu kıızı verirsek, kızın bir oğlu olursa, adını Hasan koyarsak, duvardaki keser düşüp Hasan'ın şeyini keserse, biz ne yaparız diye ağlıyorum" demiş.

...Analar çocukları için doğal olarak endişelenebilir, gelecek kaygısı duyabilir, ama fazla da abartmamak lazım, iş olacağına varır, çok güzel bir ata sözümüz var, "tahtını yaparız, ama bahtını yapamayız"

... Sağlıcakla kalın...

Kıssalardan hisseler 16

... SEPET...

Yaşlılık zor, yaşlıya bakmak daha zor. Aslında yaşlılar evin bereketidir. Geçmiş geleceğe taşıyan, kuşaklar arasında kültürel köprüler oluşturan son zamanların modern tabiriyle "yaşayan insan hazineleri"dir. Rivayet o dur ki, oğul babasını büyük bir sepete koymuş, evden uzak bir yere sepetle beraber bırakıp gelmiş. Adamın küçük bir oğlu varmış, babasının dedesiyle gidip yalnız geri geldiğini fark edince "baba dedem nerde" diye sormuş. Adam da dedesine artık bakamayacaklarını, o yüzden dedesini bırakıp geldiğini söylemiş. Bunun üzerine çocuk "sepeti niye geri getirmedi, sen de yaşlanacan, ben seni neyle atacam" deyince adamın kafasına dank etmiş, koşarak gidip babasını geri getirmiş. Bir ata sözümüz der ki "ön teker nerden giderse, arka teker de ordan gider" iyi ya da kötü çocuklar anne ve babaların davranışlarından etkilenir. Çocuklarımıza iyi örnek olmak dileğiyle... Sağlıcakla kalın

Kıssalardan hisseler 17

... GERÇEK DOSTLUK...

Dostumu rahatsız eden şey, beni de rahatsız eder. Beni rahatsız eden şey dostumu da rahatsız etmeli. Beni rahatsız eden şey dostumu etmiyorsa bu durum beni daha çok rahatsız eder. Ancak beni rahatsız eden şey dostumu rahatsız etmiyorsa ve bu durumdan ben rahatsız olmuyorsam ortada gerçek bir dostluk yok demektir.

"Zamanın ruhu" denen bir kavram

moda oldu son zamanlarda. Eski sağlam dostluklar, vefa, kadirşinaslık, "sözünün eri olma", paylaşma duygusu, yardımlaşma, merhamet gibi çok değerli, insanı insan yapan özellikler, yine moda bir deyimle "demode" oldu. Oysa bu hasletler "gelip geçen" şeyler değildir. Cebindeki son kuruşunu kız arkadaşının dolmuş parası olarak veren, kendi kalacağı devlet yurduna -20 derece dondurucu soğukta, yürüyerek giden nesil yok oldu, yerine "Alman usulü" deyip, arsız ve kaba bir tavır sergileyen yeni nesil türedi son zamanlarda. "Allah ne verdisi" ile oturulan, bir misafir gelirse diye fazladan bir tabak daha konan, ağız tadıyla ve şükürlerle kalkılan sofralar unutuldu "fastfod"lar, "branc"lar, daha adını saymayacağım hem gıda hem de kültürel anlamda zararlı alışkanlıklar aldı yer sofralarının yerini. Ata erkil aile yapısı içinde dede ve ninelerin, kökleri binlerce yıllara dayanan, zamanın süzgecinden geçmiş, toplumunun vicdanında demlenmiş, sonunda iyilerin kazandığı kahramanların anlatıldığı masal ve hikayeler unutuldu, çocuklara sanal medyanın çöplüğünden, onları adeta "mang"laştıran kötü karakterli sahte kahramanlar rol model olarak sunuldu.

Sonuç ortada...

...Sağlıkla kalın...

Kıssalardan hisseler 18

... SIĞIRTMAÇ DARILMIŞ !!!!

...Kendi kendine herkese, herşeye kızan, küsen insanlar için "Sığirtmaç darılmış, köylünün haberi yok" derler.
... Eskiden köylerde büyük baş hayvanları merada otlatmaya götürün, maaşını köylülerin ortaklaşa verdikleri sezonluk çoban tutulur, buna da "Sığirtmaç" denirdi. Hayvan sahipleri sıra ile çobanın azık torbasını hazırlar, merada yemek sorununu bu şekilde çözerlermiş. Bir süre sonra çoban torbayı aldığı gibi geri getiriyor, gün boyunca aç bir şekilde hayvanları güdüyormuş. Köyün ileri gelenlerinden biri çobanın evine gitmiş, "hayrola bir kusurumuz mu oldu, yemekleri mi beyenmedin torba her gün açılmadan geliyor" diye çobana sormuş. Çoban mağrur bir edayla "bu da bi şey mi, ben onların verdiği maaşı da almayınca onlar gününü görecek" demiş
...Şu üç günlük dünyada eften püsten şeylere küserek hayatı zehir etmeye gerek yok. "Sevelim, sevilelim dünya kimseye kalmaz"
... Sağlıcakla kalın...

Kıssalardan hisseler 19

...ADAM OLMAK!!!

...Adam laftan anlamayan, dur durarak bilmeyen, zamanında çok fazla şımartılmış oğluna kızdığı zamanlarda "senden adam olmaz, sen adam olamazsın" diye kızarmış. Gel zaman, git zaman oğlan büyümüş, okuyup kaymakam olmuş, mahiyetindeki görevlileri çağırıp, "şu adresteki adamı alıp, makamıma getirin" diye emir vermiş. Adamcağızı apar topar evinden alıp, kaymakamın huzuruna çıkarmışlar. Kaymakam kasıla kasıla "bak kaymakam oldum, sen bana adam olamazsın diyordun ya, gördün mü" demiş. Baba da derin bir iç çekerek " bak oğlum ben sana kaymakam olamazsın demedim, adam olamazsın dedim. Maalesef haklı çıktım, eğer adam olabilseydin beni ayağına getirtip caka satmak yerine, sen gelir elimi öper, senin uyarılarını dikkate aldım, sayende böyle bir göreve layık görüldüm, derdin"

... Çocuklarımızı en iyi okullarda okutuyoruz, en yüksek görevlere gelmeleri için her fedakarlığa katlanıyoruz, eşe dosta gururlanarak anlatıyoruz, buna da hakkımız var tabi ki, fakat mesleğinde başarılı olduğu kadar merhametli bir doktor, adil bir hâkim, hakkaniyetli bir idareci olmalarını ne ölçüde önemsiyoruz. Her türlü insanî duygulardan uzak, manevi yönleri zayıf, hayatın lüks arabalar, yazlıklar, birbirlerine böbürlenerek anlattıkları "Dünya turları"nda ibaret sanan nesiller yetişiyor. Evet çocuklarımız her şey olabilir, bunu da layıkıyla yapabilirler, ancak öncelikle iyi insan olmalılar
... Sağlıcakla kalın

Kıssalardan hisseler 20

...DENGE...

...Arapça muvazene!

...Sporda, ekonomide, psikolojide, siyasette ve pek çok alanda benzer tanımlarına rastladığımız bir terimdir. ... Dünyada her şey bir denge üzerinde durmaktadır. Mesela jeoljide "izostatik dengenin bozulması" ibaresi yer kabuğunun ağırlaşan yerlerinin manto katmanına batarken, kabuğunun hafifleyen yerlerinin ise magmanın basıncı ile iletmesi ve yükselmesi demektir. Kabuktaki bu hareketler çok yavaş, adete kımıl kımıl devam eder, fakat sonucunda çok kısa sürede, çok şiddetli bir enerjinin açığa çıkmasına, kabuğun zayıf noktalarında depreme yol açar. Klimatolojide rüzgarın basit bir tanımı vardır "basınç farkından doğan yatay yönlü hava hareketidir". Basınç farkı ne kadar fazla ise rüzgarın şiddeti de o kadar hızlıdır. Basınç dengelenince rüzgar durur. Coğrafya öğretmeni olduğum için örnekler de alanımla ilgili oluyor doğal olarak. Ülker arası ilişkilerde bulunduğumuz jeopolitiğin gereği olarak ülkemiz de "Denge politikası" uygulamaktadır. Kişiler arasındaki ilişkiler de bir denge üzerinde yürür. Size en büyük hayal kırıklığını, gereğinden fazla değer verdikleriniz yaşatır. Çocuklarınız arasında hepsini ayırım yapmadan seversiniz elbette, ama en çok zaafınız olan çocuğunuz, sizi en çok üzendir.

...Manevi dünyanız ile maddi dünyanız da belli bir denge içinde olmazsa mutlu olamazsınız. Evet "yarın ölecekmiş gibi ahiret için, hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için" denir ya öyle de olmalı. Kazanmak için herşeyi mubah sayan, adeta paraya tapan bir nesil geliyor gümbür gümbür. "Adabı muaşeret" diye bilenen, toplumun süzgecinden geçmiş edepli olmayı ve görgülü davranmayı öğütleyen bu davranış kotlarını hiçe sayan, bunları alaya alan, bu duyguları gereksiz romantizm olarak gören bir anlayış salgın hastalık gibi gençler arasında hızla yayılıyor. Sanayileşme ile birlikte kentleşmenin dayattığı "çekirdek aile" yapısı, "ataerkil aile" içinde torunlarını büyüten nine ve dedeleri "Yaşlı bakım evi", "Huzur evi" gibi adeta "Toplama Kampı" kıvamında yerlere mahkum ederek, toplumdaki tecrit etti, geçmiş ile geleceğin bağlarını koparttı. Evet bir çok alanda dengeleri bozuldu, yukarıda doğal olaylarda örnek verdiğim gibi tekrar dengeler oluşacak, ancak bu uzun ve sancılı bir süreç olacaktır. Sabırla, metanetle ve hatalarımızdan dersler çıkararak yürümemiz gereken bu meşakkatli yolda, dengelerin yerine geldiği, herşeyin yerli yerine oturduğu günlere kavuşmak dileğiyle sağlıklı kalın...

Kıssalardan hisseler 21

... YALAN !!!

...Oğlan sevdiği kızın evine çiçeğini, okolatasını alıp gider, müstakbel Kayınbabasının karşısına oturur. Hoş beşten sonra mevzuya geçilir. Kayınbaba damat adayına "oğlum senin kimi kısmen yok mu, niye yalnız geldin" diye sorunca, oğlan saız eline alır anlatmaya başlar.

"Efendim, küçük yaşta ailemi kaybettim, kimsem yok (kayın baba çöpsüz üzüm diye içinden geçirir) İçkim, sigaram, hiç bir kötü alışkanlığım yok, gelirim iyi, kendi evim ve arabam var, deyip kendini ballandıra ballandıra bir güzel anlatır. En sonunda ben de insanım küçük de olsa bir kusurum var" der. Kayınbaba da tabi ki evladım "hatasız kul olmaz" der ve kusurunun ne olduğunu sorar . Damat adayı kısık bir sesle " bazen yalan söylerim" der. Yani şu ana kadar söylediklerinin hepsi yalan olabilir, diye düşünür kız babası.

... Rahmetli Kayahan bir şarkısında "yılandan korkmam, yalandan korktuğum kadar" diyordu. Yine bir Türk atasözü "yalancının mumu yatıya kadar yanar" demektir.

... Ani tepki veren, "lafı yüzünde olan", gizli gündemi olmayan, kafasının arkasında tilkiler dolaşmayan insanlardan zarar gelmez. O anda belki de kavga edersiniz, sonra hatasını anlar, gelir özür diler. Özü sözü bir olan insanlardan korkmayın. Son günlerde moda olan bir mizansende anlatıldığı gibi "kuzuyu kurtla yeyip, çobanla ağlayan"lardan korkun.

... Zamanında bir Amerikan başkanı sekreteriyle uygunsuz bir şekilde yakalanır. Bu durumu kabul etmez, yalanlar, yani yalan söyler. Tabi görüntüler ortalığa saçılınca kabul etmek zorunda kalır. Bu olayın ilginç tarafı başkanın yediği halattan dolayı değil de, yalan söylemesi sebebiyle yargılanmasıdır. Gerekçe ise, yaptığı kendisini ilgilendirir, fakat yalan söylemesi tüm Amerikan halkını ilgilendirir, diye bir yorum getirilir.

... Yalanın rengi olmaz! Pembe yalan, beyaz yalan gibi yakıştırmalarla yalanı masumlastırmamak gerekir. Çünkü en hafif tabirle bu tür yaklaşımlar iki yüzlülüktür.

... Yalansız, dolansız, riyasız günler ve gerçek dostluklar dileğiyle sağlıcakla kalın.

Kıssalardan hisseler 22

...KEZBAN (EV HANIMI, HAMARAT KADIN)

... Yakın zamanda anamı sakladık.(Trakya'da defin işlemine "saklamak" deniyor)

....Onaltı yaşında evlendirilmiş, on yedi yaşında ilk çocuğunu (ağabeyimi) kucagina almış, okula gönderilmemiş, hacı babası, mevlütlerde Kur'an okuyan, camide imamın olmadığı zamanlarda namaz kırdıran dedem, kendisine namaz dualarını bile öğretmeye zaman bulamamış. O kadar zeki bir insandı ki anam, tüm namaz dualarını benden çok kısa sürede öğrenmişti. Fırsat bulsa çok başarılı bir eğitim hayatı olacağı muhakkak. Demem o ki ülkemizin kezbaları sadece Doğu illerinde yaşamıyor, Ak Deniz bölgesi, Ege bölgesi, çok gelişmiş görülen Marmara bölgesinde yani Edirne'nin kırsalında da çok sayıda vardı zamanında. Sayıları günden güne azalıyor, bir devir kapanıyor.

... Babalarımızın damızlık, analarımızın adeta kuluçka makinası gibi görüldüğü (devletin nüfuslanma politikası çerçevesinde) dönemlerde bu ülkeye, biri vefat etmiş (üç yaşında) dördü sağ beş çocuk vermiş, evinden, çocuklarından başka bir şey bilmeyen, yalanı, dolanı, dedikodusu olmayan bir Kezban geçti bu dünyadan. Kuru soğan ve bulgurdan "soğan aşı", bir panca undan "kara bulamaç" yapan, tek sağılır inekten sofraları donatan, her gün kısıtlı imkanlarla on horantayı doyuran hamarat, eli lezzetli ve bereketli Kezban. Çamaşır ve bulaşık makinesi gibi hayatımızı kolaylaştıran aletlerin olmadığı, herşeyin elle yıkandığı dönemlerde tırnakları sudan deforma olmuş, çapa kazmaktan ve tokaçla çamaşır dövmekten avuçları nasır tutmuş o mübarek elli Kezban... Çeşit çeşit urbaların alınmadığı ama çocuklarının da bayrama boynu bükük girmemesi için sabaha kadar uyumadan hırkalarını ören, gözleri şişmiş ve kan çanağına dönmüş çakır gözlü Kezban... Biçerdöverin olmadığı dönemlerde gündüzleri orak sallayan, zaman kaybı olmasın diye geceleri çoluk çocuk buğday tarlasında yatan, atların çektiği düvenlerle harmanlar kuran, rüzgarda yaba ile tınaz savuran, en zor erkek işlerini bile yapan, saçı süpürge Kezban geçti bu dünyadan.

... Bizler için her ölüm erken, ancak takdiri ilahi biz insanların duygularına göre işlemiyor. Aslında ölen sadece Kezbanlar değil, farkında bile olmadıkları fedakarlık yarışının cefakar anlarının yaşadığı dönem sona eriyor. Kezbanların, bütün bunların yanında ataerkil aile yapısı içinde bir de kaynana ve kaynatanın hizmetlerini görmek gibi asli görevleri de vardı. Oysa günümüzde kentleşme ile birlikte değişen değer yargıları ve aile dokusu içinde Kezbanlar artık olmayacak. Bundan böyle tatlı bir anı olarak hafızalarımızda yaşayacaklar. Başta anam olmak üzere melek olmuş Kezbanlara Allah rahmet eylesin, hayatta olanlara da hayırlı ömürler diliyorum...

Kıssalardan hisseler 23

... CUMHURİYET...

(Cumhurun, yani halkın kendi kararlarıyla yönetimi elinde bulundurduğu yönetim şekli)

...Gelibolu Öğretmenevi lokalinde abimle otururken, yanımıza fiziki görüntüsü Güneydoğu Asyalı, şivesi Trakyalı biri yaklaşmış selam verdi. Abim masanıza davet etti, adı da Muhammed, Lapsekide "sınıf öğretmeni" imiş. Acelesi olduğundan bir çay içimi kadar oturdu, sonra da izin isteyip kalktı.

Buket Uzuner'in "Uzun Beyaz bulut" romanında ballandıra ballandıra anlattığı Coni'nin, Müslüman Endonezyalı versiyonu.

... Çanakkale savaşlarında İngiliz sömürgelerinden getirilen askerlerin bir kısmı Müslüman kökenli Asyalılardan oluşmakta idi.

"Kraliçemize isyan eden vahşi bir topluluk var, onlarla savaşın, Britanya krallığına hizmet edeceksiniz" diyerek toplayıp Gelibolu Yarımadasına getirilmişler.

Günlerce süren gemi yolculuğundan sonra yorgun ve bitap bir şekilde arazide uyuya kalmışlar. Etraf köylerden sabah ezanı nidalarıyla uyanan Müslüman askerlerin önemli bir bölümü savaştıkları ilk günde Türk mevzilerine sığınmış, uzun ve çetin savaşta çoğunluğu şehit olmuş. Kalanlar da o günkü şartlarda geri dönemedikleri için hayatlarına Türkiye'de devam etmişler. Yani bizim Muhammed hocanın dedesi Endonezyalı nenesi Türk.

...Mustafa Kemal ve "bir avuç çılgın Türk" bu çetin mücadeleye girmese ve başarılı olmasalardı, Anadolu çocukları, bu sömürgecilerin ön cephede savaştan savaşa sürdükleri, kraliçe hazretlerinin askerleri olacaktı.

... Cumhuriyet insan onuruna en çok yakışan rejiminin adıdır. Kul olmaktan birey olmaya terfi etmektir. Bizi bu mertebeye yükselten, bu uğurda canlarını feda eden ecdadımızı saygı ve minnetle anıyoruz.

... YAŞASIN CUMHURİYET...!!!!

KISSALARDAN HİSSELER 24-EĞİTİM

... Eğitim üzerine...

Otuzsekiz yıllık mesleki birikimin, eğitim ve öğretimin çok farklı alanlarında çalışmanın bana kattıklarını paylaşmak istedim.

Onlarca Millî Eğitim bakanı gördüm, ortaokul, Askeri lise, Anadolu ve Sosyal Bilimler liselerinde çalıştım, dersane öğretmenliği ile müdür yardımcılığı ve kurucu müdürlük dahil eğitimin pek çok kademesinde görev yaptım. Bunlara ilaveten Askeri okullar genel komutanlığı, ortaöğretim ve bakanlık müfettişleri denetimi gördüm. Naçizane, bu konuda bir kaç kelam etmeye hakkım olduğunu düşünüyorum.

Bilgisi olsun olmasın bir çok kişinin, çok popüler bir alan olması asabiyle ahkâm kestiği bu konuda mucizevi öngörüler ve çözümler sayıp büyük laflar da etmeyeceğim.

Sosyal konularda özellikle eğitimde mutlak doğrular yoktur. Bu gün doğru bildiklerimizin yanlış, yanlış bildiklerimizin kısa süre içinde doğru olduğunu yaşayıp gördük. Her şeyin çok hızlı değiştiği teknoloji ve bilgi çağında bu değişime ayak uydurabilecek sistemleri geliştirmek gerekiyor. Bu, eğitim politikalarının bu günden yarına değişmesi anlamına gelmez. Alınan kararların daha sonuçlarının iyi ya da kötü olduğunu değerlendirmeden, çıktısını almadan bir sabah uyanıp haydi şunu yapalım denilecek bir alan değildir eğitim. Atatürk Cumhuriyeti ilan edip yeni rejiminin kurumlarını oluştururken, sadece iki bakanlığın adını "Millî" ile başlatmıştır. (Mili Eğitim Bakanlığı ve Millî Savunma Bakanlığı) Teknoloji, İnsan hakları, genel hukuk kuralları gibi evrensel alanlar hariç, eğitim millî temeller üzerine kurulmalıdır. Dağlarımızdaki endemik türleri, yeraltı kaynaklarımızı, jeopolitiğin bize sağladıkları ve verdiği sorumlulukları, tarih bilincini, günümüz dünyasına uyum sağlayacak donanımları ancak eğitimle yeni kuşaklara aktarabiliriz. Her türlü etnik, dini ve mezhepsel kaygılardan uzak Uluslararası normlara uygun demokrasi düzleminde ülkesini seven ve ona hizmet eden nesiller yetiştirmek olmalıdır hedefimiz. Bunu falanca ülke, filanca kurum istedi diye değil, halkımızın en doğal hakkı olduğu için yapmalıyız. Fin modeli, Japon modeli, Alman modeli gibi modelleri taklit etmek yerine bizim gerçeklerimize uygun bir "Türk modeli" yaratabiliriz bence. Meslek ve beceri temelli, üretime yönelik uygulamaları, hep övündüğümüz genç nüfusumuz yaşlanmadan hızlı bir şekilde gerçekleştirmeliyiz. Çoğunluğu kaçak, sigortasız çalıştırılan Afgan çobanlar, büyük şehirlerdeki Özbek çocuk bakıcıları, sanayide ve tarımın çeşitli alanlarındaki Suriyeliler, işsizliği dayanılmaz bir sorun haline getirdi. Binbir emek ve maliyetle yetiştirdiğimiz başta uzman hekimlerimiz olmak üzere, mühendislerimizin yurt dışına girmelerinin önüne geçmeliyiz. Günümüzde lise öğretimi çocuklarımız için zaman kaybından başka hiçbir anlam ifade etmiyor, hatta üniversite mezunlarının pek çoğu için de maalesef bu durum geçerli.

Hiç bir şey için geç kalınmış değil. Başladığımız gün miladımız olur. "O gün bugündür" diye işe koyulmalıyız. Geçen her gün bizi "muasır medeniyet" hedefinden uzaklaştırıyor. Ben bu milletin ferasetine, çalışkanlığına, üstün hasletlerine inanıyor ve güveniyorum. Her toplumda olduğu gibi bizde de olumsuz örnekler var doğal olarak, bu bizim moralimizi bozmamalı. Medyada bizlere servis edilen kötü örnekler aldınmayalım, Türk milletinin mayası sağlam, komşumuz, dayımız, halamız, amcamız velhasıl hısımlarımız yani toplumun nüvesi kaya gibi. Sonuç olarak, eğitim özünü koruyarak toplumu daha ileriye taşıyacak, toplumda fırsat eşitliğini sağlayacak yegâne araçtır. Sağlıcakla kalın...

KISSALARDAN HİSSELER 25

AYDIN (MÜNEVVER) SORUMLULUĞU !!!!

...Aydın sorumluluğu, her şeyden önce cesaret isteyen bir meziyettir. Bu meziyet, fedakârlık, öngörü, yenilikçi, empati yapabilme, adil olabilme aynı zamanda köklerinden kopmayan, geleneği güncelle harmanlayabilme yeteneği gibi özellikler taşımalıdır. Nabza göre şerbet vermek kolay olandır, gerektiğinde akıntıya kürek çekmeyi göze almak, doğrunun yanında durabilmektir, aydın olmak. Gündelik, basit hesaplar peşinde koşmak yerine, toplumun yararına tavır alabilmektir. Bunu yaparken "bunlar için değer mi" kaygısından uzak, sırf vicdani sorumluluğun ve "Aydın duyarlılığı"nın verdiği misyon çerçevesinde yapabilmektir.

... Ülkemiz doğal, siyasi, dini ve daha pek çok alanda fay hatlarıyla dolu maalesef. Aslında bunlar içinde, en kolay çözüm üretebileceğimiz alan jeolojik fayların çıkardığı sorulardır. Çünkü sosyal konularda kesin doğruya ulaşmak çok zor, hatta imkansızdır.

Ancak bilimin ve mühendisliğin ışığında, binlerce insanımız ölümüne ve sakat kalmasına, milyarca maddi kayba yol açan deprem belasından kurtulabiliriz. Eski Mısır'da bir hiyeroglif yazısı "sizi tanrıların gazabından ancak bilim korur" diyerek, binlerce yıl öncesinden günümüze ışık tutmaktadır. Sağlam binalar yaparak "deprem tanrısı"ndan, dere yataklarına yerleşim kurmayarak "sel tanrısı"dan, paratoneri kullanarak "yıldırım tanrısı"ndan korunabiliriz. İlk çağda pagan dinlerin hâkim olduğu dönemlerde insanlar korktukları her doğa olayını tanrılaştırıp, onlara tapınmışlar, kurbanlar adanmışlardı. İslamiyetten önceki cahiliye döneminde putlardan medet umdukları gibi. Oysa "deveni sağlam kazığa bağla, sonra Allah'a tevekkül et" diyen Peygamberimiz, tepkilerden çekinerek doğru olanı yapmasaydı halkı dönüştürebilir miydi. Tabiki maslahatın dışına çıkmak zordur, ama bunu yapabilen insanlar toplumlara yön vermiş, onları dönüştürebilmiştir. Gerektiğinde "kral çıplak" diyebilecek, gerçeği korkmadan haykırarak aydınların artması dileğiyle...

... SAĞLICAKLA KALIN !!!!!!!

KISSALARDAN HİSSELER 26

... Eşitlik Adalet midir?...

...Şehrin Valisi her cuma halktan birilerini huzuruna kabul eder, dertlerini dinler, çözüm üretmeye çalışır. Yine böyle bir günde huzura gelen iki kişiyi sıra ile dinlemiştir. İlk konuşana maruzatının sormuş, talebini almıştır. "Senin içkin, sigaran, kumarın, hovardalığın var mı" diye sormuş. Adam da "ne yalan söyleyeyim hepsi var" demiştir.

Sıra diğer adama gelmiş, adam derdini anlatmış, "efendim benim içkim, sigaram, kumarım, hovardalığım hiçbir kötü alışkanlığım yok, alim selim bir aile babasıyım" demiştir. Yönetici yaverine dönerek bu adama "on altın verin" demiştir. Adam sevinmiş tabii. Diğerine gelince "ona da elli altın verin" demiştir, "iyi aile babası" adam atılmış "aman efendim benim hiçbir kötü alışkanlığım yok, ama ona benden daha çok verdiniz, affınıza sığınarak sebebini sorabilir miyim" demiştir. Vali bey de " ee adamın masrafları çokmuş, elli altın anca yeter, yoksa hırsızlık yapar, huzursuzluk çıkarır, senin fazla masrafın yok, sen uyumlu, dürüst, kendi yağınla kavrulan birisin, bu on altın sana yeter" deyince adamcağız boynunu büküp çaresiz "haklısınız efendim" demiştir.

... Sonuç olarak vali kötü alışkanlıkları olan adamı ödüllendirmiş gibi görünse de karşıdakileri dinlemeden herkese aynı meblada yardım etmeyerek, aslında adaleti sağlamaya çalışmıştır. Sorunları, sonuçlarına bakarak çözmek yerine, sebeplerini ortadan kaldırarak çözmek kalıcı sonuçlar verir. Eşitlik her zaman Adalet değildir.!!!!

...SAĞLIKLAKLA KALIN...

KISSALARDAN HİSSELER 27

...ANA!!!!!!!

... Rahmetli Neşet Ertaş "analar insandır, bizler insan oğlu" demiş.

Evin temizliği, düzeni tertibi, yemesi içmesi analara zimmetenmiştir adeta. Çocuđundan yaşlısına, ergenine gencine hizmet eden, arada uyarınca da tepki çeken, maaşı, sigortası, güvencesi olmayan özellikle "ataerkil" aile yapısı içinde bütün bu fedakarlıklara rağmen, adeta her şeyin suçlusu gibi görünen gizli kahramanlardır, analarımız...

... Annesinin sürekli uyarmasından bunalan, biraz da ergenliğin verdiği psikoloji ile annesine çıkışarak "anne senden bıktım artık, beni bir sal artık (son zamanlarda moda bir deyim halini aldı) der. Baba da yarı şaka yarı ciddi "oğlum senin yaşın onbeş, bunun beşini düş, küçüktün, anlamazsın, annene on yıl dayanamadın, ben kırk yıldır çekiyorum, ne yapayım" der...

...Şaka bir yana anaların hakkı ödenmez. "Cennet anaların ayakları altındadır."

KISSALARDAN HİSSELER 28

...O zaman bunun ne işi var burada?

... Köyde çiftçilik yapan bir vatandaş her hafta cuma günü ilçeye alış verişe gelir, pazarda eşi dostu görür, hal hatır sorar, cuma namazı vakti geldiğinde ilçenin en büyük camiine gider, imamın karşısına oturur, namazını eda edermiş. Bu durum uzun süre böyle devam etmiş, imam efendi adamı karşısında görünce, bu günün cuma olduğunu, cuma namazı için geldiğini, yine karşısında hazır vaziyette beklediğini anlarmış. Gel zaman, git zaman mutad hâle gelmiş bu duruma imam da alışmış. Ancak adamın acil bir işi çıkmış, şehre inmiş, vakit de öğlene yaklaşmış, vakti geçirmeden, bir de namazımı kılayım demiş. Aynı şekilde, o camiye gitmiş, aynı yere imamın karşısına oturmuş. Dört rekât "evvel sünnet" kılındıktan sonra, imam hutbe için mimbere doğru yönelince, cemaatten biri yüksek bir sesle "aman hoca efendi bu gün salı, hadi perşembe olsa neyse, cuma ile nasıl karıştırdın" demiş.

Hoca da biraz mahcup, biraz da kızgın bir şekilde "cuma değil de bu adamın burada işi ne, kafamı karıştırdı" demiş.

... Şaka bir yana, İmamların üzerindeki cübbe, ateşten gömlektir. Bir çok kişinin sorumluluğunu taşımak büyük cesaret ister, yanlış bir davranış, yanlış bir tevsir telafi imkansız sonuçlar doğurabilir. Allah yardımcıları olsun...

KISSALARDAN HİSSELER 29

... ÖĞRENCİ...

(Talebe yani talep eden)

...Ben meslekte otuz sekiz yılını devirmiş, hala ülkemin çocuklarına faydalı olmaya çalışan yüz binlerce öğretmenden biriyim. Öğrencilik yıllarını da katarsak elli küsür yıldan beri eğitim camiasının içindeyim. Bu manada çok şanslı biriyim. Binlerce çocuğun hayatına hasbelkader dokunma fırsatı buldum. Edirne'den Kars'a, İzmir'den Urfa'ya, Otuz yıldır da Osmaniye'de çalışıyorum. Bizim neşil, öğretmenin "gaddar", öğrencinin "sefil" olduğu dönemlerde okudu, öğretmenin "sefil", öğrencinin "gadar" olduğu zamanlarda çalışıyoruz (özellikle son zamanlarda)

... Öğretmenliğin ilk yıllarında Ardahan Gölü'de çalıştım. Biraz gençlik, biraz da acemilikten öğrencinin birine biraz fazla sert yapmışım. O da beni babasına şikâyet etmiş. Öğrencimin babası beni okuldan çıkıktan sonra buldu, "hocam bu gün ufak bir tatsızlık olmuş, çocuk şikâyet etti, ben de yarın öğretmeninle okulda görüşürüm dedim. Yarın okula geldiğimde çocuğun yanında bana daha fazla çıkış ki bir daha umudu olmasın, bundan sonra böyle bir şeye cesaret edemesin" dedi. Dediği gibi adeta bir tiyatro oyunu sergiledik, bu bütün öğrencilere ders oldu. Yıllardır çok sayıda öğrencim hâlâ arayıp, halimi hatırlamayı soruyorlar.

... Çağ açıp kapatan koskoca Fatih Sultan Mehmet, her yere yanında hocası Akşemsetdin ile gidermiş. Yanlış bir şey yaparsam beni korkudan kimse uyaramaz, ama hocam çekinmeden uyarır diye düşünürmüş. Aynı Akşemsetdin'in atından sıçrayan çamur, Yavuz Sultan Selim'in(Fatih Sultan Mehmet'in babası) kaftanına sıçrayınca herkes korkmuş tabi. Sonuçta çok sert mizaçlı biri, Yavuz da " hocamın atının sıcrattığı çamur bile, çok kıymetlidir, öldüğümde üzerimi bu çamurlu kaftanla örtün" demiştir.

... Sonuç olarak, bir öğretmen öğrencisini uyarıyorsa onu önemseydiği içindir. Tabiki bu yaparken aşağılamadan, gururunu kırmadan yapmalı. Velilerimiz de, "vay çocuğumuzun psikolojisi bozuldu, vay benim çocuğum çok hassas, vay benim çocuğum yapmaz" gibi yaklaşımlar içinde olmamalı. Çocuktur yapar. Özellikle sosyal medyanın çöplüğünden çocuklarımıza sunulan rol modeller yerine tarihimizin örnek şahsiyetlerini anlatmalıyız. Yoksa bu gidiş hayra alamet değil maalesef...

... SAĞLICAKLA KALIN...

KISSALARDAN HİSSELER 30

...SANA DA YETER BANA DA...

... Ardahan'da görev yaparken, çalıştığım kasabada, halkın müthiş bir espri anlayışı vardı. Bir birlerine çok naif şakalar yaparlardı. Zamanla samimiyet artınca bizi de yani öğretmenleri de katmaya başladıklarını gördüm. Bolulu bir öğretmen arkadaş vardı, biraz da kilolu idi. Bir gün Ona "şu karataşı kaldıramazsın, çok ağır" dediler. O da hırs yaptı, kaldırmaya çalışırken yeni aldığı takım elbisenin pantolonu cart diye yırtıldı. Bana da Şehri emmi "nasılsın hoca diye sorarsa, sen de öyle bir iş buldum ki de, O anlar" dediler. Şehri emmi rahmetli olmuştur muhtemelen, ben de "yaşlı adamın kalbini kırmayalım" dedim. Onlar da "kötü bir şey yok, sen de bi şey olmaz" dediler. Ben işin aslını öğrendim tabiki.

... Eskiden asker ocağı, "Ali okulu"nda okuma yazma, atölyelere çeşitli meslekler, duvar işçiliği, sıvacılık, marangozluk, iğne vurmaya öğretir ve mesleki beceriler kazandırılan bir yermiş. Bizim Şehri emmi de asker de nalbantlığı öğrenmiş. Süvari birliğinde görev yapmış, zaten sivil hayatta atla haşır neşir olduğu için hiç zorlanmamış. Askerlik süresi uzun ve ulaşım imkanları da kısıtlı olduğundan terhis olana kadar eve gelemiyorlarmış. Herkes okuma yazma bilmediğinden, gelen mektupları baskaları ailesine okurmuş. Şehri emmi mektubunun birinde "baba endişe etmeyin, askerde öyle bir iş öğrendim ki sana da yeter, bana da yeter. Askerlik bitince bir dükkan açarız paraya para demeyiz" demiş. Bu tatlı iş kasabada duyulur, başkası dükkan acıp, yapar diye ne olduğunu söylememiş. Kısa sürede bu tevatür kasabada kulaktan kulağa yayılmış, "Şehri öyle bir meslek öğrenmiş ki" ile başlayan muhabbetler aylarca sürmüştü.

Gün gelmiş Şehri emmi terhis olup, kasabaya dönmüş. Planladığı dükkanı açmış, o zaman için çok iyi bir iş. Ancak bizim Şehri emmi teknolojiye ve zamana direnememiş. Öküz ve atla sürülen tarlalar artık motorlarla(traktöre denir) sürülüyor, yükler ise damperli römorklarla taşıyor, nal çakacak hayvan dolayısıyla müşteri de günden güne azalıyor. Velhasıl dükkanı kapatmak zorunda kalıyor. Bu olay halk arasında darbu mesel (örnek olay) hâlini alıyor. Şehri emminin içinde ukde olarak kalıyor. Bu durum, Şehri emminin şanssızlığı, halkın ise büyük şansı oluyor. Artık mesafeler kısılıyor, işler daha kısada sürede bitiriliyor, bundan sonra "öyle bir iş öğrendim ki sana da yeter bana da yeter" lafı söylenmeye başlıyor ve yıllarca da söylenecek gibi duruyor.

SAĞLICAKLA KALIN...